

Stolpersteine

Pietre de poticnire – memento pentru trecut și prezent

De **Alexandru Cornut**

Kehl-ul este un mic orășel pe malul Rinului având pe partea opusă a acestuia „capitala europeană” Strasbourg. Locuiesc aici de peste 30 de ani și ce m-a atras din primul moment a fost un mic lac numit Rinul vechi care s-a format în urma închiderii unui braț secundar al marelui fluviu. Am găsit o vegetație care îmi amintea de malul Begăi din vremea copilăriei.

Fiind chiar la granița cu Franța, viața economică a Kehl-ului este dependentă de Strasbourg. Fără consumatorii din Franța, Kehl-ul ar fi practic mort.

Pandemia a demonstrat cu prisos acest lucru prin magazinele mari, pline de marfă, dar fără consumatori. Este ușor să păstrezi distanța față de ceilalți cumpărători, deoarece magazinele sunt aproape goale. Pentru a te lovi de un alt cumpărător este necesară o mare doză de lipsă de civilizație. Nu e cazul, deoarece marea majoritate a cetățenilor germani sunt foarte corecți. Distanța regulamentară este păstrată cu sfințenie, lumea purtând în permanență masca pe figură.

Orășelul, care împreună cu satele aparținătoare depășește cu puțin 30.000 de suflete, nu are decât puține monumente, dintre care doresc să scot în evidență cel care ne aduce aminte de ororile Holocaustului. Este o coloană hexagonală

frântă care prin simplitatea ei aduce aminte de exterminarea unei populații evreiești care pe vremuri locuia pe aceste meleaguri.

Străzile centrale sunt flancate de magazine care acum sunt și ele în șomaj tehnic, datorită lipsei de consumatori de dincolo de Rin.

La prima vedere totul este gri. Așa cum este și pavajul străzilor făcut din cubulețe de beton.

Există însă ceva ce bate la ochi. Din loc în loc, cubulețele de beton sunt înlocuite de elemente ce strălucesc în lumina soarelui de primăvară. Ești contrariat sau surprins de picăturile strălucitoare care contrastează puternic cu griul cuburilor de beton. Sunt așa numitele „Stolpersteine” – pietre puse, pentru ca lumea să se împiedice de ele.

Nu poți să nu le vezi și să nu te împiedici de ele. Te oprești și citești numele unui om care a locuit odinioară în casa alăturată și câteva cuvinte succinte care descriu soarta celui pomenit. E în fond o pioasă aducere aminte a celor supliciați care nu au avut o altă vină decât apartenența lor la o minoritate care, fără nicio justificare, a fost considerată ca fiind vinovată pentru toate.

Orașul e mic și nu sunt multe asemenea amintiri. Am reținut doar două din acestea, plasate la intrarea unei școli. Una lângă alta sunt două plăcuțe, una pentru un profesor asasinat la Auschwitz și alta a unui elev care a scăpat fugind în Argentina.

Și acum ai încă un sentiment de bucurie atunci când citești despre unul norocos, care a scăpat. Uiți poate pentru un moment care au fost peripețiile și întâmplările nefericite care l-au acompaniat în timpul fugii spre un loc necunoscut, obligat să-și părăsească locul de baștină. Nu e voie să uităm că în acea vreme de tristă amintire state care se declarau civilizate au reîntors de la graniță pe bieții fugitivi, lăsând pe stăpânii de atunci ai Germaniei să-i

asasineze. Ba mai mult, au contribuit activ la adunarea evreilor și trimiterea lor în lagărele de concentrare din Germania.

În toată Germania a reînceput înfiriparea de comunități evreiești. Au reapărut locașe de cult dar, din păcate, acestea trebuiesc păzite zi și noapte. O minoritate antisemită deosebit de virulentă se face simțită prin atentate sau prin pângăriri ale locurilor sfinte.

Sunt de admirat cei care, cu toate riscurile, au avut curajul și hotărârea să se întoarcă la locurile unde au fost supuși unei terori de nedescris, sperând că situația se îndreaptă.

E drept că situația este total diferită, statul protejează minoritatea evreiască și apără locașurile de cult. Sunt finanțate și întreținute toate monumentele și locurile de amintire a fărâdelegilor produse, pentru a atrage atenția asupra pericolului unei noi organizări naziste.

Din păcate nazismul este din nou prezent și, odată cu el, antisemitismul care nu pare să dispară. Este cel puțin bizar să constați că, pentru acești fanatici ai teoriilor rasiste și conspiraționaliste, până și pentru declanșarea pandemiei sunt de vină, ca întotdeauna, tot evreii.

Micile pietricele de care te împiedici arată însă că actuala societate recunoaște greșelile făcute în trecut, se arată solidară cu cei care condamnă pentru o vecie cele întâmplare și luptă pentru ca asemenea nelegiuiri să nu se mai întâmple niciodată.

Lista de "Stolpersteine" din Kehl:

https://de.wikipedia.org/wiki/Liste_der_Stolpersteine_in_Kehl